

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

PODSTAW PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNEGO Z ELEMENTAMI ERGONOMII 2

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

-

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/2

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

0

Laboratoria

0

Projekty/seminaria

0

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Ewa Pruszeicz-Sipińska, prof.
nadzw.

e-mail: ewa.pruszeicz-sipinska@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 33 01

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Maciej Janowski

e-mail: maciej.janowski@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2 , 61-1311 Poznań

tel. 61 665 33 09

Wymagania wstępne

- student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu dotyczącego kształtowania kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu kształtowania formy architektonicznej i urbanistycznej,
- student zna podstawowe metody stosowane przy rozwiązywaniu zadań projektowych z zakresu kształtowania kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych uwarunkowań działalności związanej z prawidłowym kształtowaniem przestrzeni.
- student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie studiowanego kierunku studiów; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,
- student potrafi przygotować w języku polskim (i języku obcym), uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, dobrze udokumentowane opracowanie dotyczące kwestii związanych z głównymi nurtami i kierunkami architektury i urbanistyki,
- student ma umiejętność samokształcenia się,
- student potrafi dokonać krytycznej analizy ogólnej i ocenić znaczenie rozwiązań projektowych z zakresu kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student potrafi posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi obejmującymi środki plastyczne właściwe do realizacji zadań typowych dla kształtowania kompozycji architektonicznej.
- student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób,
- student ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności architektonicznej, w tym jej wpływu środowisko oraz na kontekst przestrzenny, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z prawidłowym kształtowaniem przestrzeni,
- student prawidłowo identyfikuje dylematy związane z wykonywaniem zawodu architekta i urbanisty,
- student ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu, w szczególności poprzez środki masowego przekazu, informacji i opinii dotyczących osiągnięć techniki i innych aspektów działalności inżynierskiej; podejmuje starania, aby przekazać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały,

- student potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne funkcje.

Cel przedmiotu

- przedstawienie studentom procesu projektowania z uwzględnieniem podstawowych narzędzi pracy architekta oraz podstawowych zagadnień związanych z kształtowaniem formy architektonicznej i urbanistycznej,
- przedstawienie studentom psychofizycznych relacji człowiek-architektura, oraz zasad projektowania zgodnych z ergonomią,
- przedstawienie studentom podstawowych zasad kompozycji architektonicznej,
- zapoznanie studentów z rozwojem różnorodnych, często sprzecznych ze sobą, kierunków i tendencji architektury i urbanistyki współczesnej z uwzględnieniem jej początków, źródeł inspiracji, założeń programowych i kierunków rozwoju,
- przedstawienie ciągłości i ewolucyjnego charakteru zmian w architekturze,
- zapoznanie studentów ze zmianami w architekturze wynikającymi z rozwoju kultury i społeczeństw (przejście od społeczeństwa przemysłowego do społeczeństwa informacji), które dokonały się w XX w. i postępują nadal w czasie teraźniejszym.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- projektowanie architektoniczne w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;
- zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności

- dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy;
- integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej analizy.

Kompetencje społeczne

- brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Sposób sprawdzenia efektów kształcenia - wykład: praca zaliczeniowa (esej) w formie pisemnej wypowiedzi na wybrane zagadnienie dotyczące problematyki zabudowy wielorodzinnej. Oceniana jest poprawność i kompletność wypowiedzi na dany temat oraz prawidłowe zastosowanie aparatu badawczego. Równorzędną formą zaliczenia jest test wielokrotnego wyboru składający się z 20 pytań, umieszczony w systemie e-moodle.

Podstawą do przystąpienia do zaliczenia jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń w ramach modułu kształcenia.

Ocena podsumowująca:

przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Treści programowe

Wykład 1. Tegoroczny laureat/laureatka Nagrody Pritzкера

Wykład 2. Mieszkanie_strefowanie i funkcja

Wykład 3. Mieszkanie_pokój dzienny i balkon

Wykład 4. Mieszkanie_kuchnia

Wykład 5. Mieszkanie_łazienka

Wykład 6. Mieszkanie_sypialnia i przechowywanie

Wykład 7. Mieszkanie_podsumowanie

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną z elementami konwersacji.
2. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Alexander Ch. Język wzorców, wyd. GWP, Gdańsk, tłum. A. Kaczanowska, K. Maliszewska, M. Trzebiatowska, 2008.
2. Banham R., Rewolucja w architekturze. Teoria i projektowanie w „pierwszym wieku maszyny”, Tłum. Zb. Drzewiecki, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa, 1979.
3. Fikus M., Cechy procesu projektowego w działalności twórczej i projektowej, Wydawnictwo P.P., Poznań, 1992.

4. Giedion Siegfried, Przestrzeń, czas, architektura – narodziny nowej tradycji, tłum. J. Olkiewicz, PWN, Warszawa, 1968.
5. Har Ye Kan, Urban intencities. Contemporary Housing types and territories, Birkhouser, Bazylea, 2014.
6. E-skrypt dla przedmiotu “Teoria podstaw projektowania architektonicznego i Podstawy projektowania architektonicznego”.

Uzupełniająca

1. Adamczewska-Wejchert H., Kształtowanie zespołów mieszkaniowych, Arkady, Warszawa 1985 + nowe wyd.
2. Gehl J., Życie między budynkami. Użytkowanie przestrzeni publicznych, Wydawnictwo RAM, Kraków, 2009
3. Neufert E., Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, Arkady, Warszawa 1980 + nowe wydania
4. Rasmussen S.E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa, 1999
5. Periodyki: czasopisma architektoniczne

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	96	
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	72	2
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	24	

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności